

Nr. 2, juni 2019

Peter Andreasens gård. Kr. Skensved

Referat fra Generalforsamlingen

En ændring efter Generalforsamlingen

En del af et liv, af Peter Andreasen

Fritid i Solrød

Referat af generalforsamling i Solofo den 30-04-2019, i Aktivitetscentret

1) Valg af dirigent: Valget faldt på Ivar Haugaard-Hansen som konstaterede at generalforsamlingen var lovligt indvarslet.

2) Beretning: Der er for øjeblikket 477 medlemmer. Jørgen Christiansen beskæftigede sig med spørgsmål som at få lidt yngre mennesker ind i bestyrelsen samt om hvordan man i ”gamle dage” skrev i protokoller, men at al konversation i foreningers bestyrelse bliver sendt over elektroniske midler. Der ville det hjælpe hvis foreningers bestyrelser, når de sender referater ud, samtidig satte Solrød kommunes Lokalarkivs adresse ind i registeret også, sådan at arkivet videre kan gemme disse referater for eftertiden.

3) Fremlæggelse og godkendelse af regnskab: Lis Hansen gennemgik regnskabet som blev godkendt.

4) Vedtagelse af budget og kontingent:

Lis Hansen gennemgik budget og kontingent. Kontingent blev foreslået til 125 kr. pr. enligt medlem og 150 kr. pr. husstand for 2020, hvilket blev godkendt.

5) Indkomne forslag: Der var ikke indkommet nogle forslag.

6) Valg af bestyrelse: På valg var Else Haugaard-Hansen, Ole Jørgensen og Jørgen Christiansen som alle var villige til genvalg, hvilket de så også blev.

7) Valg af suppleanter: Tonny Lauridsen, Jørgen Kramer og Poul-Erik Langvad. Tonny og Poul-Erik var villige til genvalg. Jørgen Kramer var ikke tilstede. I stedet opstilledes Bendt Pedersen, Jersie, som derefter blev valgt.

8) Valg af revisorer og revisorsuppleant: Revisorer Kjeld Ejdorf og Kurt Hartvig Petersen blev genvalgt og revisorsuppleant Anni Madsen blev ligeledes genvalgt.

9) Et medlem syntes det var for besværligt at betale kontingent.

Et andet spurgte om, foreningen ikke kunne udsende bladet elektronisk så man sparede penge til porto. Det afvistes af formanden, da han mener, at så vil bladene bare blive fordelt elektronisk og så vil der ikke være nogen betalende medlemmer tilbage.

Et medlem spurgte om foreningen kun var for Solrød? Men det afvistes.

Foreningen er for hele Solrød kommune deriblandt også Havdrup, hvor der lige har været afholdt et billedforedrag i Havdrup Sognehus.

-0-

En ændring efter Generalforsamlingen

Generalforsamlingen forløb, igen i år, som den skulle, med mange fremmødte medlemmer der havde en god aften.

Efter beretning og regnskab, var der et godt lille foredrag af Jens Strunge om, hvad han havde fundet under sin slægtsforskning, mon ikke der var mange der kunne nikke genkendende til den glæde der kunne mærkes over slægtsforskningen.

Vi sluttede med det traditionelle ostebord, med god vin til. Dejligt med god stemning og glade medlemmer.

Desværre meddelte vores mangeårige formand Jørgen Christiansen allerede kort efter generalforsamlingen, at han desværre ikke kunne fortsætte som formand, af personlige årsager. Bestyrelsen er kede af den beslutning, men tager den naturligvis til efterretning.

Der skal lyde en stor tak til Jørgen for det store arbejde han har lagt i foreningen og i arkivet, han har været en bærende kraft gennem mange år og vil blive savnet i bestyrelsen.

Jørgen bliver i bestyrelsen afløst af suppleant Tonny Lauridsen, som også har påtaget sig posten som formand for lokalhistorisk forening.

Af Peter Andreassen, 1906 – 1984, Kirke Skensved

En del af et liv

Skrevet om til nudansk af Bo Olsson

Forord: En artikel der handler om vejr og vind og om, at det ikke kun er i vor tid vejret har artet sig underligt. Også om to verdenskrige som denne generation gennemgik, samt om at påtage sig et offentligt hverv, i dette tilfælde i sogneråd.

En dag i maj 1975 havde jeg været på rågejagt på ”Dansted”. Vejret havde været meget uheldigt, det havde blæst stærkt, hvilket havde bevirket, at udbyttet havde været meget ringe.

Da jeg efter jagten sad i kontoret og talte med Anders, den næstældste af Jørgensens sønner, kom vi til at tale om gamle dage og jeg fortalte om forskellige ting, som jeg havde oplevet, så siger han pludselig: Skriv det ned, det kan have interesse for efterslægten. Jeg svarede, at det havde vel ikke meget at betyde, hvad sådan et almindeligt menneske som jeg havde oplevet.

Nu har jeg tænkt noget over sagen og følgen er blevet at her nedfældes en del ting blandt andet Beretning om vejrlig, høstvejr samt en del oplevelser fra min tid som medlem af Jersie – Skensved sogneråd.

Det længste jeg kan huske tilbage, er til sommeren 1911. Vi havde en islænding som forkarl, han kom fra ”Nylandsgård” fra daværende ejer proprietær Lars Nielsen-Skensved.

Jeg husker så tydeligt, at han kørte med selvbinderen og høstede havre på det stykke ude ved banen.

Høsten 1911 var noget for sig, vejret var så stadigt, at der ikke var én eneste sinkedag på grund af regn.

Den gang brugte man at bære negene sammen og sætte dem i hobe, men på grund af det gode vejr, blev negene ikke sat op, men kørt hjem som de lå.

Havde vejret været godt i 1911, var det til gengæld dårligt i 1912. jeg husker hvordan det regnede og regnede og omkring 15. september havde vi intet fået høstet, men vi nåede alligevel at få det godt hjem.

1913 var en varm og dejlig sommer og der var ingen vanskeligheder med at få høstet.

Efter høst solgte far det jordstykke, som lå syd for byen, kaldet "Lillevang" til forhenværende gårdejer Peter Petersen, tidligere "Østermarksgård".

1914 var en ganske almindelig sommer indtil den 1. august, da den første verdenskrig brød ud, hvilket rystede hele det danske samfund. Der blev omgående mobiliseret og en masse unge mænd blev indkaldt til soldat og jeg husker tydeligt, hvor oprevet man var over de grusomheder, tyskerne begik, da de drog ind i Belgien. Og den almindelige opfattelse var: Den krig varer ikke 3 måneder, der er ingen der vil slås. – Den varede 4 år og 4 måneder.

Omkring 1. februar 1915 solgte far de 50 tønder land øst for banen til H. Tholstrup Christensen, Østermarksgård og så blev der iværksat en større ombygning af gården. Der blev indrettet kostald i den vestre længe, den gamle kostald blev revet ned og der blev bygget nyt stuehus. Sommeren 1946 blev så resten af det gamle stuehus fjernet og der blev bygget vaskehus, karlekammer og brænderum med mere.

Sommeren 1916 var meget almindelig, men de første spor af krigen begyndte at vise sig, blandt andet derved at priserne på heste steg meget, tyskerne skulle bruge dem i krigen.

Vinteren 1916-17 var ret streng og det blev sent forår og jorden var meget ubekvem, så sæden spirede dårligt og der faldt næsten ingen regn hele sommeren. Da høsten kom, var sæden så kort, at det var næsten umuligt at høste den med selvbinder og mange slog forårssæden af med slåmaskine og rev den sammen med hesteriven og satte det i små stakke ligesom hø.

Det var en meget ringe høst og far blev hurtigt klar over at der måtte skaffes foder på anden måde og vi fik en vognladning lyng fra Jylland, som vi delte med gårdejer Jens Hansen, Asketoft.

Efter høst faldt der en del regn og det bevirkede at roerne blev ret gode, men det var vanskeligt at fodre vinteren igennem og da foråret kom, var der mange dyr, der var så magre at de knap kunne gå.

Foråret 1918 kom ret tidligt og sæden kom godt i gang, men en overgang så det ud til, at det skulle blive ligeså tørt som i 1917. Men omkring Sankt Hans faldt der en dejlig regn, som satte fart i afgrøderne.

Da vi nærmede os høst, var kornbeholdningen opbrugt og vores høns fik kun roer i tre uger. Da vi havde mejet rugen og der var revet med hesterive, blev vi børn sendt ud for at pille aks til hønsene, så de igen kunne få lidt rigtig næring.

Efteråret var meget vådt og det gav en god roehøst og der var mere til dyrene end året før og da så krigen sluttede den 11. november, faldt der ligesom lidt ro over det hele, men så kom ”den spanske syge” og den bortrev mange mennesker særlig i alderen mellem 30 og 40.

Vinteren 1918-19 var ret mild og foråret kom til normal tid og nu kunne der igen købes lidt kunstgødning, jeg husker, at vi fik nogle få sække salpeter, som blev sået på rugen. Sommeren var god med normal nedbør og der blev igen høstet hør, det havde der ikke været de 2 sidste år.

Vi fik en forvinter omkring 1. december, men ellers var vinteren meget mild. Det blev tidligt forår, omkring midt i marts, men far syntes det var for tidligt at så. Vi fik dog sået havre, men så satte regnen ind midt i april og så blev det ikke såvejr før den 10. maj og

da var jorden blevet meget ubekvem. Så kom der en lang periode uden regn, så den sidst såede sæd havde dårlige vækstmuligheder. Efter høst blev det meget tørt, så roerne blev små og den 20. oktober fik vi så streng nattefrost at runkelroerne tildels blev ødelagt, så der var kun roer til kørerne én gang om dagen.

Vinteren 1920-21 var meget mild og foråret kom tidligt og sæden kom godt i jorden og nu begyndte det første Norgessalpeter (kalksalpeter) at fremkomme, som en meget værdifuld gødning. Sommeren var meget varm og tør, men der var en god høst.

Vinteren 1921-22 var meget lang og streng og foråret kom sent, men sæden kom godt i gang, blandt andet fordi den ikke manglede regn, sommeren var meget fugtig, med sen høst og det kneb at få kornet bjerget ordentligt. Vinteren blev meget mild, og det blev tidligt forår i -23, som var en god sommer, hvor afgrøderne havde gode vækstbetingelser.

Efteråret blev meget fugtigt og det kneb med at få roerne samlet og jorden pløjet før frosten satte ind og foråret -24 kom sent. Det var ikke alle landmænd, der var færdige med at så korn til 1. maj, men sommeren var god og der kom regn i tilstrækkelig mængde, så høsten blev ret god.

Efteråret var udmærket, det var let at få roerne samlet og vinter var der næsten intet af og allerede i marts kunne man begynde markarbejdet, så der var et dejligt langt og roligt forår. Det blev en dejlig sommer med godt vejr og en god høst, men allerede omkring 1. december satte vinteren ind med streng frost og megen sne, det varede dog kun ca. 14 dage, så blev det mildere igen og vi fik tidligt forår 1926.

Denne sommer blev noget mere fugtig og det gav en masse hø og kerneudbyttet blev ikke så godt som i -25.

Vinteren 1926-27 var også meget mild og såningen begyndte omkring 1. april, men så satte regnen ind og roerne blev ikke sået før vi var kommet langt ind i maj måned og så blev det ved at være koldt, så ukrudtet groede meget bedre end roerne og agerkålen

blomstrede før vi fik luget roerne første gang. Da vi havde stakket hø, vi havde hø ude ved banen, stod der 6 tommer vand rundt om stakkene, men der kom en periode med godt vejr, så vi fik høet godt hjem.

Da vi skulle til at begynde høsten, var det lejesæd næsten alt sammen, det eneste der stod op, var hveden. Da vi begyndte på havren, som blev taget med slåmaskinen og taget fra, måtte vi binde gamle kotøjr om hjulene, for at man kunne køre på jorden, så det var en meget besværlig høst, men så kom der en periode med sol og stærk blæst, så det blev bjerget nogenlunde, men kvaliteten var meget ringe, der kunne kun være 50 kg. havre i en almindelig kornsæk.

Vinteren 1927-28 var meget mild og det blev tidligt forår, vi havde tilsået omkring 15. april og jeg rensede kålroer, inden jeg skulle ind som soldat 10. maj og sommeren var ret normal.

Vinteren 1928-29 blev meget lang, vi fik den første sne den 1. januar og så blev det ikke rigtigt tøvejr før omkring 5. marts. Særlig i februar faldt der en bunke sne og det var mange dage, at vi var ude med

skovlen for at vejene kunne være nogenlunde farbare, men i lang tid måtte der køres inde på marken. Foråret kom ret sent, men det blev ret mildt og sommeren blev usædvanlig, idet man ikke på noget tidspunkt manglede regn og der blev ret god høst og den blev meget særpræget, der var ikke en eneste regnvejrsdag i hele høsten.

Vinteren 1929-30 var ret mild, men sommeren blev meget fugtig, så der blev en del lejesæd og ikke nogen stor høst af sæd, men en meget stor roehøst.

Vinteren 1930-31 var ikke særlig lang med ret tidligt forår, men høsten blev ikke stor, fordi der faldt for lidt regn.

Vinteren 1931-32 var noget streng i perioder, men det blev tidligt forår og der var gode vækstbetingelser for afgrøderne og det blev en god høst, men det var ringe tider for landbrugerne. Jeg solgte en tyr på 500 kilo og fik 110,- kroner for den, men tiderne blev da bedre igen, selvom det skete langsomt.

Sommeren 1933 var meget tør med en lille høst, men med godt høstvejr, så det blev høstet godt og den kommende vinter var ikke streng og foråret kom tidligt og vejret skiftede med sol og regn så vi fik en god høst. Vinteren var ret almindelig, men da vi havde tilsået forår 1936, kom der en masse regn og sæden kom dårligt op og da sommeren til tider var regnfattig, blev høsten under middel.

Så forlader vi vejr og vind og vender os til de 9 år, da jeg var medlem af Jersie – Skensved sogneråd.

Der var ordinært valg til sognerådet i marts 1937 og for Kr. Skensved blev valgt for Venstre: H. Tolstrup Christensen og Vilhelm Gjørland, men det varede ikke ret længe, før der blev uro vedrørende valget, det viste sig, at der var én i Jersie, der havde stemt uden at være gammel nok og så blev valget kasseret og der blev udskrevet nyvalg til den 12. juli. Men så fandt Gjørland på, at han ikke ville være med mere og så blev der rettet henvendelse til mig om at lade mig opstille. Jeg sagde først nej, da jeg syntes jeg var for ung, kun 30 år, men til sidst gik jeg med til at gøre det og den 12. juli blev jeg medlem af sognerådet.

Det var meget spændende og jeg huskede vi havde vores første møde sidst i juli.

Der var følgende medlemmer: -Gdr. Hans Pedersen, Jersie, formand. -Gdr. Laurits Schnack, Jersie, kasserer. -Gdr. Valdemar Damgaard, Jersie. -Lærer Chr. Skou, Jersie. -Tømrer Thorkild Larsen, Jersie. -

H. Tolstrup Christensen, Kr. Skensved. -Ole Peter Hansen Kr. Skensved. -Elmer Hansen, Kr. Skensved. -Peter Andreasen, Kr. Skensved.

Jeg husker at, jeg blev formand for vejudvalget her i Kr. Skensved, samt medlem af skolekommission og børneværn. Det første år udskrev vi 55.555, - kroner i skat. 33.000, - på fast ejendom og 22.000, - på indkomst.

Ja, det var dengang!

Samarbejdet var udmærket og sommeren 1938 grundforbedrede vi vejen fra banen og til Naurbjerg. Det var et ret stort arbejde for mit vedkommende, men det gik alt sammen. Jeg husker, at vi havde kun halvdelen af pengene, men H. Pedersen og Laurits Schnack kautionerede for resten af beløbet og så betalte vi restbeløbet året efter.

Og vi var meget glade for, at arbejdet blev udført, for allerede næste år kom krigen og i de 5 år kunne der ikke udføres vejarbejde.

Jeg tror, at vi uddelte de første rationeringskort september 1939 og det blev efterhånden et meget stort arbejde, særlig for formanden, da der skulle indberettes hver måned, men det gik udmærket indtil den 9. april 1940, da "de grønne" de kom. Så skulle der mørklægges og det var meget vanskeligt at køre på

cykel om aftenen, da der kun måtte være meget lidt lys på. Dertil kom, at der kom meget strenge vintre både 39-40 og 40-41 samt 41-42, særligt sidstnævnte var uhyggelig. Den 25/1-1942 blæste der en hård østenvind og det frøs 25 grader. Der var mange der fik forfrysninger og den 18/3 tog vinteren de sidste krampetrækninger. Vi havde en forrygende snestorm og samtidig kom der isslag, så træer og buske blev belagt med 4 til 5 centimeter is, det var et imponerende, men uhyggeligt syn. Og da det samtidig kneb meget med

brændslet, var der mange, for hvem det kneb at holde varmen i stuen og dem der ikke selv havde sørget for brændsel, kunne hos kommunen få udleveret 100 kilo tørv pr. uge og det var til både madlavning og opvarmning af opholdsstue.

1. februar 1941 udtrådte H. Tolstrup Christensen af sognerådet, da han havde overdraget "Østermarksgård" til sin ældste søn Johannes Tolstrup C.

Så indtrådte Gunner Thorsen i rådet, men samtidig skulle der vælges en ny formand for det sociale udvalg. Jeg foreslog Gunner Thorsen og det lod der til at være stemning for, men da stemmesedlerne blev talt op, viste det sig at jeg var valgt. Det var en meget stor opgave jeg pludselig skulle overtage, blandt andet på grund af de hårde vintre, men vi kom da igennem, selv om det til tider kunne knibe noget.

Marts 1943 var der valg både til folketing og sogneråd og der gled Gunner Thorsen ud, men jeg fortsatte som socialformand indtil omkring august 1944, da blev Hans Pedersen syg af lungekræft og døde kort efter.

Så blev Laurits Schnack formand og jeg måtte overtage kassererposten, som jeg havde til jeg udtrådte af rådet den 1. april 1946.

Det var en ubehagelig post at være kasserer, særlig da politiet blev taget den 19. september 1944, så kunne man jo tillade sig hvad som helst, da der ikke var nogen til at holde orden og jeg husker, hvordan vi altid, når det skete, at der kom en ukendt mand ind på kontoret, altid holdt ham op med øjnene, indtil vi blev klar over, hvad hans ærinde var, men der skete heldigvis aldrig noget, dog husker jeg én fredag, at der kom en person og fortalte, at nu havde der været nogen og holdt dem op i Solrød Brugsforening og taget cirka 10.000,- kroner, da så vi noget på hinanden og jeg tror at vi tænkte: Mon det bliver vores tur næste gang?

Men så kom fredag den 4. maj 1945, om aftenen, en dag jeg aldrig glemmer. Jeg havde været på kontoret som sædvanlig og var kommet hjem og var oppe hos Andersen, Asketoft, da meddelelsen om kapitulationen kom og jeg skyndte mig hjem, men det var næsten ikke til at fatte, at nu var alt helt anderledes. Den nat sov jeg næsten

ikke og lørdag formiddag var vi nogen der blev enige om, at vi ville holde en befrielsesfest om aftenen i skolen og det blev ordnet sådan, at de skulle ordne borde og bænke i Havdrup og så skulle jeg cykle ind hos skovfoged Nielsen i Lellingskoven og hente en Friheds Eg. Jeg fik to, den ene blev plantet af daværende sognefoged Einar Nielsen-Skensved, Nylandsgård, den anden blev plantet i vores have og begge er smukke træer, som taler deres stille sprog!

I juli måned 1945 kom så den længe ventede og – frygtede pengeombytning og det var en dyr omgang for mange, men det var folks egen skyld. Der var nemlig i -44 vedtaget en lov, der sagde, at hvis der var nogen, der havde penge, som ikke var opgivet til skattevæsenet, kunne de melde sig nu, så skulle det blive ordnet på en lempelig måde.

Der kom to personer, én fra Jersie og én fra Kr. Skensved og de slap billigt, men det gjorde de andre ikke. Det blev en dyr historie for mange og et stort arbejde for formanden og mig. Der var enkelte tilfælde, hvor vi måtte gå tyve år tilbage i selvangivelserne for at nå bunden og flere gange måtte vi ud til Køge i skatterådet, for at få sagerne klaret.

Da så skemaerne var indkommet februar 1946, viste det sig, at mange som ikke før var berørt af opgørelsen, måtte indkaldes for at gøre rede for deres økonomiske forhold, men sagerne blev ordnet sådan, at vi afleverede et sogneråd pr. 1. april 1946, hvor forholdene igen var normale og hvor nye folk kunne tiltræde under nogenlunde forhold.

De nye var -Gdr. Gunner Thorsen, formand, Kr. Skensved og -Gdr. Ejner Sørensen, kasserer, Jersie, og Gdr. Laurits Schnack og jeg, vi trak os tilbage til ”privatlivets fred”.

Et afsnit i mit liv, som jeg ser tilbage på med glæde og særlig af den grund, at jeg ikke kom ud for overfald af nogen art, det viste sig nemlig senere, da der blev anholdt en person, at han foruden andre ting oplyste, at han havde planlagt et overfald på mig, men at det jo ikke blev til noget.

Jeg vil omtale endnu en del vintre og somre.

Sommeren 1937 var ret almindelig. Vi fik ret godt med regn og høsten var ret god. Og så fik vi en meget mild vinter. Vi havde lidt frost og sne inden jul, men allerede i begyndelsen af 1938 blev vejret meget mildt og inden udgangen af februar var markarbejdet i fuld gang og vi såede det sidste den 9. marts, så tidligt har jeg aldrig hverken før eller siden haft tilsået.

Der kom en del nattefrost, men det generede ikke sædens fremspiring og markerne blev hurtigt grønne og sidst i april var sæden så høj, at den kunne bølge for vinden. Der var en del vanskeligheder med kålroerne på grund af jordlopper, men de forsvandt efterhånden, det var jo før man kendte til at sprøjte eller pudre. Der faldt tilpas med regn og sidst i juli kom selvbinderen i gang for at høste den største høst, som havde vokset på Danmarks agre. Høstvejret var godt, men efteråret meget tørt.

Vinteren 1938-39 var strengere end den foregående og foråret 1939 kom noget senere, ligeledes også høsten 1939 blev noget ringere end 1938.

Allerede omkring 1. september -39 begyndte tyskernes indmarch i Polen og det fremkaldte en vis følelse af utryghed; det var ligesom man havde på fornemmelsen, at tiderne ville blive strengere.

Vinteren 1939-40 blev meget langvarig, jeg husker tydeligt, at da tyskerne kom den 9. april, var jorden endnu så frossen, at man ikke kunne sætte en spade i jorden.

Men det blev da forår igen og sæden kom i jorden og vejret sommeren igennem bevirkede, at høsten var ret godt i hus, men så skete der det, at landmændene måtte aflevere en del af høsten til staten til én af den fastsat pris. Det medførte at man måtte passe på ikke at bruge for meget til besætningen, før leveringen var opfyldt. Vinteren 1940-41 var også lang og streng og sommeren -41 meget tør, så høsten blev noget under det normale og det blev meget vanskeligt at skaffe brændsel til kakkelovnen. Vi skar en del tørv, da koks var umuligt at fremskaffe, så det kneb med varmen i stuerne. Så kom der et cirkulære om, at ingen måtte have mere end 18 graders varme i stuerne, så mange frøs med anstand.

Vinteren 1941-42 blev den værste som min generation har oplevet, jeg har tidligere nævnt noget om forholdene blandt andet var det meget vanskeligt at komme over Store Bælt på grund af is og det var næsten umuligt at holde roerne til køerne frostfri.

Men endelig begyndte foråret at indfinde sig, selv om det varede længe, inden nattefrosten ophørte. Sommeren gav rigeligt med regn, så rigeligt, at der blev meget lejesæd, som sinkede høsten og jeg husker, at vi fik først indhøstet den 20. oktober. Jeg husker også, at man på ”Østermarksgård” omkring midten af november havde fået revet rivningen sammen, men så om natten faldt der en bunke sne, så det blev først tærskewejr igen dagen til nytårsaften, men der var enkelte landmænd, der først blev færdige i februar måned -43.

Vinteren 1942-43 blev meget mild og allerede i marts kunne vi begynde i marken og sæden kom godt i groning og det var ligesom man vågnede op efter en lang ond drøm. Nu skete der dette at tyskernes fremmarch i Rusland var standset og de var på tilbagetog, selv om man gerne ville give det udtryk af noget andet og herhjemme blev sabotagen mod forskelligt mere og mere generende for ”gæsterne” selv om man prøvede på at skjule det så meget som muligt.

Sommeren 1943 var varm og dejlig og vi fik en god høst, som kom rettidig i hus og det var vi glade for, det betød meget med en god høst under sådanne forhold. Der var ikke megen hvede, fordi den var frosset væk i vinteren -42, så der var ikke såhvede nok efteråret -42, men så måtte vi bruge bygmel som erstatning.

Vinteren 1943-44 var ret mild og kortvarig og foråret kom ret tidligt og sæden kom godt i jorden og sol og regn skiftede tilpas, så alt groede godt. I juni gik de allierede i land i Frankrig til trods for tyskernes rasende modstand, det var meget spændende at følge med i. Jeg husker, at vi skulle være færdige med vores arbejde og være inde til klokken 18,15, så kom ”stemmen fra London” og den skulle vi høre, så måtte det andet vige. Vi havde en dejlig sommer og fik en god høst og vinteren 1944-45 var ret mild og da foråret kom, ventede alle jo på, om den forfærdelige krig dog ikke snart kunne få ende. Noget af det vi frygtede mest var, at tyskerne i raseri skulle begynde at ødelægge forskelligt, inden de måtte give op og drage hjem, men der skete heldigvis intet af betydning. Fredag den 4. maj har jeg tidligere fortalt om, det var en dag så betydelig, at vi, der oplevede den, aldrig så længe vi lever, kan glemme.

Sommeren 1945 var ret normal. Vi var nu ”Herrer i vort eget hus” selv om der var mange ting endnu vi måtte savne. Og høsten blev bjerget godt og vinteren 1945-46 var ret mild og den 1. april 1946 holdt jeg op med at være kommunekasserer, så blev der mere tid til det hjemlige. Vi havde ret tidligt forår -46 og sommeren var ret normal, måske lidt fugtig. Men det blev en ret god høst, da så vinteren kom i 1946-47 og den blev både lang og streng. Det var stadig tørv man skulle fyre med og de varmede kun lidt, når det var meget koldt. Jeg husker, at vi måtte hente tørv på Valore mose i februar 1947. Det var en meget kold tur og da foråret endelig kom, var hveden frosset væk og vi måtte så byg i stedet. Men efterhånden blev det mildere, men så blev sommeren meget tør.

-0-

Fritid i Solrød

Kultur og Fritid inviterer til Fritid i Solrød, som bliver afholdt lørdag d. 31. august 2019 fra kl. 10 i Solrød Center. Og Solrød lokalhistoriske Forening vil sædvanen tro deltage, både med plancher, bøger og blade, samt en lille snak.

Vi håber I har lyst til at komme og byder jer velkommen

Solrød Lokalhistoriske Forening

c/o Tonny Lauridsen
Svenstrupvang 4
4622 Havdrup

Solrød Lokalhistoriske Forenings hjemmeside: www.solofo.dk

Formand	Tonny Lauridsen	21 78 79 20
Næstformand	Else Haugaard-Hansen	56 16 84 11
Sekretær	Ole Jørgensen	56 14 07 81
Kasserer	Lis Hansen	51 74 18 98
Best. Medlem	Kirsten Kurland	21 42 36 53
Arkæologiske gruppe (Kontakt til Museum Sydøstdanmark)	Kjeld Ejdorf	40 76 22 04

Årskontingent: 125 kr. for enkeltpersoner
150 for husstand, forening eller organisation

*Betaling af kontingent med girokort +01 5099978
ved netbank, eller kontakt foreningens kasserer:
Lis Hansen, telf. 51 74 18 98, lis.hansen@live.dk*

E-Mail adresser fra medlemmerne til bestyrelsen

*Foreningen udgiver hvert år 4 blade, hvor vi bringer forskellige oplysninger.
Hvis der er ekstra besked mellem to blade, så ville det være dejligt med jeres
e-mail adresse, så vi fremover kan bruge den, når det er nødvendigt.
Send venligst jeres adresse til: Tonny Lauridsen, tonny@lauridsen.mail.dk*

Solrød kommunes Lokalarkivs hjemmeside: www.solrødarkiv.dk

Solrød Lokalhistoriske Arkiv 56 18 19 55

*Solrød Aktivitets- og Frivilligcenter, Solrød Center 85,
2680 Solrød Strand. Åbningstid foreløbig torsdag kl. 16-18*

Redaktion Bo Olsson

Eftertryk tilladt forudsat tydelig kildeangivelse
Tryk af medlemsblad: Grafisk Rådgivning APS
Antal tryk: 300, ISSN: 1397 – 6397